

ninger, som ledsagede Lovforslaget, at dette Forslag er fremsat for at opfylde de Krav, der stilles i Grundlovens § 93. Jeg finder det derfor naturligt, at man ogsaa i Lovforslagets Tekst holder sig nøje til Ordlyden af Grundlovens § 93, og i Overensstemmelse hermed er det, jeg har tilladt mig at fremsætte nærværende Ændringsforslag, som jeg herved skal anbefale til det høje Tings Velvillie.

Stauning: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg anbefale det af de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) og Køge (Bransager) stillede Ændringsforslag. Jeg kan i øvrigt slutte mig til de Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede Medlem fra Køge som Begrundelse for vedkommende Ændringsforslag, og henholde mig til de Udtalelser, der fremsattes af mit Partis Ordfører ved Sagens første Behandling, og som navnlig gik ud paa at hævde, at det var ret urimeligt, at Lensbesidderne skulde have en saa betydelig Repræsentation som den, der var tiltænkt dem i den højtærede Ministers Forslag. Disse Folk ville antagelig blive repræsenterede fra Landstinget, og man maa anse det for ret urimeligt, at en Trediedel af Kommissionens Medlemsantal skulde være forbeholdt Lens- og Majoratsbesidderne. Jeg tror ogsaa, at den Størrelse, som Kommissionen efter det nævnte Ændringsforslag vil faa, vil være mere passende end den betydeligt større Kommission, som den højtærede Minister har foreslaaet, ligesom det deri opstillede Forhold mellem Medlemsantallet for Landsting og Folketing maa anses for mere rimeligt end de lige store Tal, der foreslaas af Ministeren. Jeg skal med disse Par Ord anbefale ærede Medlemmer at stemme for det nævnte Ændringsforslag.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Det Ændringsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer fra Odense (Marott) og Køge (Bransager), maa jeg bestemt fraaade. Ikke saa meget fordi Kommissionsmedlemmernes Antal foreslaas nedsat fra 21 til 15. Hvis det var det, man ankede over, at der var for mange Medlemmer i Kommissionen, at dens Arbejde derved vil blive besværliggjort, og hvis det maaske ogsaa var af Hensyn til Udgifterne derved, saa skulde jeg i alt Fald for mit Vedkommende gerne tage under Overvejelse, om jeg mulig kunde slutte mig dertil. Men det, som gør, at jeg absolut maa fra-

raade dette Forslag, er den Fordeling af de Kommissionen tiltænkte Medlemmer, som de ærede Medlemmer foreslaa, hvorefter de tiltænke Folketinget 7 Repræsentanter og de to andre Lovgivningsfaktorer kun 4 hver. Var det endda kun Regeringen, denne Ulighed ramte, saa havde jeg taget det noget lettere. Thi det er jo ikke ukendt, skønt ikke sædvanligt, at der i en Kommission, ogsaa en Lovgivningskommission, har været et færre Antal Repræsentanter for Regeringen end for hvert af Tingene. Men jeg tror ganske vist ikke, at der er noget Eksempel paa, at et saadant Forslag er fremsat fra Rigsdagens Side mod Regeringen; jeg tror nok, det kun har været Tilfældet, at Sættningen er bleven saaledes, hvor Regeringen selv har foreslaaet det. Imidlertid er det ikke væsentligst dette, at Regeringen faar for lidt, som fremkalder min Modstand. Thi hvis begge Rigsdagens Ting i øvrigt blev enige om en Fordeling som den her foreslaaede, skulde jeg i alt Fald paa Regeringens Vegne tage under nøje Overvejelse, om Regeringen kunde nøjes med et Antal som det, der her er tiltænkt den. Men det, som gør, at jeg bestemt maa fraaade dette Forslag, er altsaa ganske særlig dette, at man forbeholder Folketinget 7 Repræsentanter og nedsætter Tallet paa Landstingets Repræsentanter til 4. Landstinget er selvfølgelig der først og fremmest kaldet til at værge sig selv, og jeg behøver derfor heller ikke at sige andet om den Ting, end at de Herrer kunne dog sige sig selv, at deres Forslag vil fremkalde en Strid mellem Tingene om deres Ligeberettigelse, som det sandelig ikke forekommer mig, at dette Lovforslag giver Anledning til. Hvis det er Meningen at give hele Sagen Gift, hvis det er Meningen, at den kun skal løbe ud i Demonstration, saa stiller man slige Forslag op, men hvis det er Tanken, at der skal komme noget ud af den, stiller man ikke et Forslag, som er i Strid med alt, hvad vi tidligere i vort parlamentariske Liv have kendt paa dette Omraade. Jeg tror at turde sige, at man ikke hidtil har set noget Eksempel paa, at man til en Repræsentation, hvoraf Tingene skulde vælge Medlemmer, har fastsat et ulige Antal for de to Ting.

Hvad angaar det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard), da er det jo, saa vidt jeg forstaaer det, kun af redaktionel Natur. Men enhver synes jo bedst om sine egne Børn; jeg synes bedst om den af mig selv foreslaaede Redaktion og vil derfor til-